



6

Francesc Coll, l'amor a Maria i el Rosari

Introducció i infància

Dos referents fonamentals en la vida del pare Francesc Coll van fer-ne un home amb un profund amor a Maria i al rosari. Un, des del bressol, al si de la família i als peus de la Mare de Déu de Montgrony, i l'altre, com a dominic, seguint els passos de sant Domènec de Guzmán.

El pare Coll va néixer (1812) a Gombrèn, un poblet del Prepirineu català, al Ripollès, pertanyent a la diòcesi de Vic, envoltat de muntanyes i amb diverses ermites dedicades a la Mare de Déu. Una d'aquestes ermites és la de la Mare de Déu de Montgrony.

La seva mare, Magdalena, projectà en el petit Francesc els seus propis sentiments piadosos, així com el rés del rosari. En aquell temps era corrent que les famílies cristianes el resessin cap al vespre, en acabar la jornada de treball.

També devia influir en la seva formació espiritual el bon rector, que era un gran propagador del rosari. Ja aleshores a la parròquia hi havia la confraria del Roser.

No és estrany, doncs, pensar en les freqüents pujades a l'ermita de la Mare de Déu de Montgrony, devoció que el caracteritzà tota la vida, i de la qual rebria la força espiritual per a la seva tasca apostòlica.

Un nou període en la seva vida: prevere dominic

A deu anys, Francesc Coll comença els estudis que el duren al sacerdoci. És l'inici d'una nova etapa en la seva vida, que continuarà profundament marcada per la devoció a Maria.

Combina la vida de seminarista amb la vida familiar, que comparteix amb la família Coma a la masia de Puigseslloses. Diu la seva biografia que, «com que la família tenia una capella dedicada a la Mare de Déu del Roser, allí dirigia el rés del sant rosari en família. Els misteris en català i la lletania en llatí».

A partir d'un moment determinat, en què un desconegut li diu: «Tu, Coll, t'has de fer dominic», prega i reflexionat per discernir sobre la seva entrega al Senyor. No és estrany que posi a les mans de Déu i de la Mare de Déu del Roser la seva vocació, que el 1830 concreta entrant a l'orde de Predicadors.

Francesc Coll i el rosari en les missions populars

Un missioner autèntic és el que predica fonamentalment amb la vida. Aquest és Francesc Coll. El rosari era per a ell una deu de pregària i un pou de saviesa, amb el qual enfortia les diverses situacions de patiment i tensió dels qui més patien les conseqüències de la guerra.

En els testimonis dels qui declaren sobre la vida de Francesc Coll, es percep com era d'intens i viu el seu amor a Maria, plasmat profundament en la pregària mariana del rosari, oració que no cessava de practicar. Declaren també que s'estava llargues estones a la seva habitació, molt austera, pregant i reflexionant, estant en adoració i silenci abans d'iniciar l'esquema dels seus ensenyaments pastorals, i pregant davant les imatges de Crist i de Maria, per la situació o el moment que vivia cada població concreta on li corresponia predicar.

També ens consta que, en organitzar les missions, no va deixar mai d'explicar el lloc que ocuparia el sant rosari, tema que desgranava amb tot l'esforç i amb constància, a cada lloc on arribava aquest autèntic pastor: Francesc Coll.

«A l'alba ja tenien la missa amb rosari, explicació dels misteris i reflexió. A la nit, es tornava a resar el rosari amb la seva explicació.»

Escrips pastorals del pare Coll

- ***L'Hermosa Rosa***

El pare Coll va escriure i publicar, el 1852, una obra molt útil com a orientació i devocionari manual, en què el rosari ocupa un lloc primordial i és explicat detalladament.

El manual *L'Hermosa Rosa*, del qual féu tres edicions, escrit en un català planer, tal com parlava, sense pretensions literàries, estava destinat a fomentar la pietat i a ensenyar camins d'oració, com la manera pràctica d'encomanar-se a Déu en començar i acabar el dia. Ja en la primera edició, dedica una bona part a la meditació sobre els dolors de la Mare de Déu.

Perquè es compregués més el rés del rosari i buscant, pedagògicament, fer-lo més assequible a les persones senzilles, hi va afegir uns gràfics molt encertats, que repeteix en cada edició.

- ***L'Escala del Cel***

L'Escala del Cel és la seva segona obra publicada per a proposar i enaltir novament el rosari, aquesta vegada presentat com una escala per a ascendir a la Pàtria promesa.

En aquesta obra convida a contemplar la «ciutat murallada», aparentment difícil de conquerir, com si fos la nostra pròpia vida plena d'enveges i recels, i per a superar-ho i entrar-hi, ens presenta l'escala més segura i fàcil, que és el rés del rosari, fet realitat en la vida concreta de cada persona. Insisteix en la pràctica d'aquesta oració amb la seguretat que Maria ens farà entrar al Regne.

Rosari perpetu

Francesc Coll organitzà i constituí una associació mariana que va denominar *Rosari perpetu*, amb la finalitat de perpetuar els fruits de les seves missions.

Organitzava aquest rosari perpetu amb tot detall, buscant la manera de no interrompre aquesta oració, amb la idea clara que Maria fos honorada en tot moment.

En la seva biografia s'explica com organitzaven els confreres, perquè Maria fos lloada sense interrupció durant tota la jornada.

«Aquesta confraria mariana, el Rosari Perpetu, va consistir en cors de persones associades, de manera que a totes les hores del dia, un dels associats resés les tres parts del rosari.»

Rosari vivent

Un digne homenatge a l'empremta vital sembrada en l'ànima dels habitants de Moià pel pare Coll, és la pràctica i extensió de la devoció coneguda com a *rosari vivent*, que encara perdura avui i que es va estenent per tot el món.

«Els confreres del Rosari Vivent, es comprometen a resar, diàriament, almenys una desena d'avemaries, considerant el misteri que els ha estat assenyalat. És una bella forma de pregària comunitària... des d'un món materialista, aquests membres del Rosari Vivent elevem una oració en honor de Maria Santíssima i dels principals misteris de la nostra fe.»

Amb aquesta senzilla oració tan viva i ben organitzada, que anomenen «tesor amagat», els confreres del Rosari Vivent saben que són l'ànima que diàriament ofrenen a Maria la seva oració predilecta i teològica. Aquests confreres continuen actualitzant la contemplació del misteri de Crist que s'evoca en els diversos nivells de l'experiència humana, enfortits per Maria, coredemptora, en aquesta Passió i Resurrecció.

«La gent de Moià i tots els associats en el Rosari Vivent ens hem de sentir responsables de continuar la gran obra dels nostres avantpassats. L'Església, en el nostre temps més que mai, ens recorda que tots els cristians hem de ser apòstols. La nostra associació del Rosari Vivent és obra d'apostolat i, formant-ne part, farem un bé enmig d'un món que necessita ajuda.»

Testament a la Congregació

Sant Francesc Coll, que era un home de fe profunda i un contemplatiu del rosari, sabent les gràcies que en brollen, animà les seves filles, les dominiques de l'Anunciata, a valorar-lo, per arribar a conèixer i estimar el Senyor guiades per Maria.

«Tindreu una altra oració de molta importància, que serà resar amb tota l'atenció possible les tres parts del sant rosari, dividides en les set parts de les quals consta el rés diví. Aquest serà el vostre rés, estimades germanes, aquest serà el memorial que presentareu cada dia a Déu Nostre Senyor per les mans de Maria Santíssima, la vostra estimadíssima Mare.»

Les nostres primeres germanes, tenint el rés del rosari molt arrelat, era així com el resaven, seguint les paraules del pare Coll:

« ... després de l'oració mental i al ritme compassat del dia, les germanes resen i mediten el rosari, si la malaltia no els ho impedeix. Es deixen impregnar de la saviesa i senzillesa que se'n desprèn, per renovar la fidelitat i viure obertes a la presència de l'Esperit que condueix la seva vida.»

El pare Coll era profundament humà i pròxim; si sabia que alguna havia d'estudiar, l'exhortava amb aquestes paraules: «Els dies que estudiareu, en comptes de fer la santa oració, direu quinze avemaries amb les mans juntes, en memòria dels quinze misteris».

Seguint l'exemple del nostre fundador, el rosari significa per a nosaltres, dominiques de l'Anunciata, un mitjà eficaç d'evangelització, també de conversió. El rosari ens ajuda a madurar la nostra fe i caritat. Ens convida a ser portadores del missatge de pau i d'esperança. Ens ha de mantenir atentes a les realitats sofrents de la humanitat i, com a congregació mariana que som, l'hem de viure en profunditat, i no convertir-lo en rutina.

Avui hem de continuar recreant aquesta devoció perquè sigui viscuda amb profunditat per tots. També hem de renovar la nostra fidelitat al Senyor i a Maria a través del nostre testimoni, que tindrà aquest gust evangèlic que es desprèn de contemplar i meditar el misteri de Crist i l'amor de la seva Mare. Les nostres lleis ens ho relaten així:

«Recordant el zel amb què el nostre pare fundador predicava i meditava els misteris del rosari, fins a dir que era el seu llibre i el seu tot, les germanes en resarem una part en comunitat. Es podran introduir noves formes derivades o inspirades en aquesta oració evangèlica que ens fa penetrar amb Maria en el misteri de salvació.»

La nostra congregació ja té 153 anys, el rosari és el «testament» que el pare Coll va deixar a les seves filles, les dominiques de l'Anunciata, com a oració de fidelitat a la Mare de Déu perquè continuï ajudant i fent créixer l'obra començada per ell.

Gna. Gene Somoano



Dominiques de l'Anunciata - C/ La Granja, 5 - 28003 MADRID